

wspominam

wykłady języka polskiego w zorganizowanym w dniu 15 września 1947r
oficjalnie
zwanym ~~prywatnym~~ Prywatnym Gimnazjum i liceum dla dorosłych/właściciel:
Wojewódzki Urząd Bezpieczeństwa Publicznego/ pod dyktando i popularniej
tow. Samuela Klarreicha ~~z następną~~ krócej - "szkołą dla ubiaków!"
Przedziwny to był ośrodek edukacji. Koszty pokrywały ~~fundusze~~ resort
Urzędu Bezpieczeństwa. Nauka była bezpłatna, a uczniami byli pracownicy
UB, MO, aparat partyjny, oficerowie Korpusu Bezpieczeństwa Publicznego.
Szkole obowiązywał system ściśle zamkniętej rekrutacji.
W roku 1948- było już 235-ciu uczniów i w tym właśnie roku ukończyło ją
pierwszych dziesięciu absolwentów, samych oficerów Wojska Ludowego
spośród których Konstantego Szokolewicza, Urbana Nowickiego, Franciszka
Jaworskiego i Sergiusza Cielebę awansowano natychmiast do stopnia pułkownika.
W dwadzieścia lat później nadano szkole nową nazwę /ciągle jeszcze jest
bardzo potrzebna/: Drugie Państwowe Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących
im. Forsowania Odry. Liceum... bo zaczynało się skromnie, od V, VI i VII
oddziału szkoły podstawowej... Urząd Bezpieczeństwa, Partia i Wojsko
rozpaczliwie wołały o kadry promowane z ~~pełnych~~ ^{pół} analfabetów na
ludzi kształconych z pełnym ~~przygotowaniem~~ ^{z pełnym} teoretycznym do
rządzenia narodem i państwem. Adepti uczyli się tam po za sztuką czytania
i pisania i propedeutyki filozofii marksistowskiej i chemii i matematyki i
historii i biologii i geografii... Odmówiłam i oferty nie przyjął
mimo ~~dużych~~ ^{ewentualnych} korzyści, jakie niewątpliwie przyniosłaby mi
praca w wymienionej uczelni. x/

X/ W tym miejscu myślę, że warto ^{zannotować kilka} ~~byłoby~~ ^{byłyby} dość charakterystyczne /szczegółowo.
Oto nauczyciele zatrudnieni w szkole UB od początku jej istnienia:
Józef Ciepela /dyrektor ^{od r. 1948r.} (po Samuelu Klarreichu), Maria Białous,
Juliusz Grüssgott, Augusta Kornreich, Edward Krzywonos, Dawid Per-
czuk, Roman Męciński, Ida Mandel, Maria Rubin, Sara Nusman, Józef Szapiro,
Maria Szlarb.

Dowodem nieufności wzajemnej w PRL jest fakt, że zarówno Maria Białousowa,
jak Maria Szlarbowa i Maria Rubin były moimi bliskimi znajomymi przez
pełne dwadzieścia lat i nigdy nie wspomniały mi o swej pracy w szkole UB.
Maryjka Szlarbowa była moją sąsiadką i łączyła nas bliska zażyłość.
Podobnie Białousowa, żona docenta W. Sz. Rolniczej u których bywaliśmy
dość często. Z Rubinową pracowałam 2 lata i byliśmy serdecznie
zaprzyjaźnieni. Co było motywem ich decyzji? Asekuracja? szukanie
protektorów w wszytkomogących? zwyczajny, ludzki strach przed
konsekwencjami odmowy?

szeregowi obywateli
X prawdziwy
do wredniactwa
siła w Astali